

parte Laurentii contra Simmachum sensi; sed quaso te, pro me Dominum deprecare, atque in hoc cognosces, quod exauditus sis, si huc rediens me non inveneris. Qua de re vir Domini Germanus se in precibus strinxit, & post paucos dies rediit, sed jam pradiatum Paschasium in loco eodem non invenit. E nel cap. 55. del medesimo libro riferisce pur'anche; Felix Episcopus à quodam vite venerabilis Presbytero, qui usque ad biennium vixit, & in Diœcesi Centum-cellensis Urbis habitabat, atque Ecclesia S. Joannis (quæ in loco, qui dicitur Tauriana, sita est) præerat; cognovisse se asserit, quod idem Presbyter in eodem loco, in quo aqua calida vapores nimios faciunt, quoties necessitas corporis exigebat, lavari consueverat. Ubi die quadam cum fuisset ingressus, invenit quendam incognitum virum ad obsequium preparatum, qui sibi de pedibus calceamenta abstraheret, vestimenta susciperet, & exeunti de caloribus sabana præberet, atque omne ministerium cum magno famulatu perageret; cumque id sapius fieret, idem Presbyter die quadam ad balnea iturus intra se cogitavit, & dixit: Viro illi, qui solet mihi tam devotissimè ad lavandum obsequi ingratus apparere non debeo, sed aliquid mihi necesse est pro munere portare. Tunc duas secum oblationum coronas detulit, qui mox ut pervenit ad locum, hominem invenit, atque ex more ejus obsequio in omnibus usus est. Lavit itaque, & cum jam vestitus voluisset egredi, hoc quod secum detulerat obsequenti viro pro benedictione obtulit, petens ut benignè susciperet, quod gratia charitatis offerret. Cui ille merens afflictusque respondit: Mihi istaquare das Pater? Iste panis sanctus est, ego istum manducare non possum. Ego enim quem vides hujus loci